

# vonnis

## RECHTBANK Midden-Nederland

Civiel recht kantonrechte  
locatie Utrecht

zaaknummer: G16/469992 / FT RK 18/1584

uitspraakdatum: 7 februari 2019

uitspraak op grond van artikel 287a van de Faillissementswet (Fw)  
(`toewijzen dwangakkoord')

enkelvoudige kamer

in de zaak van

Inzake

X

tegen:

**NS klantenservice /bureau nabetalingen,**  
gevestigd te: Postbus 2372,  
3500 GJ Utrecht,  
hierna: NS.

### 1. De procedure

1.1. X heeft op 7 november 2018 tegelijk met het verzoek tot toepassing van de schuldsaneringsregeling een verzoek ingediend tot het uitspreken van een dwangakkoord als bedoeld in artikel 287a Faillissementswet (Fw).

1.2. Op 31 januari 2019 is het verzoek ter zitting behandeld. Hierbij zijn X bijgestaan door L. Holtkuile van Stadsgeldbeheer (schuldhulpverlening) verschenen. NS is, hoewel deugdelijk opgeroepen, niet ter zitting verschenen.

## 2. Het verzoek en het verweer

2.1. X is een alleenstaande man van 29 jaar. Hij huurt een studio via Place2BU en heeft een tijdelijke fulltime baan, met zicht op een vaste aanstelling. Zijn schulden dateren uit de periode 2011-2017. Vanaf 21 november 2016 wordt zijn inkomen beheerd via Stadsgeldbeheer.

2.2. X heeft 12 concurrente schuldeisers, die van hem € 17.573,35 te vorderen hebben. De vordering van de NS bedraagt € 80,10, zijnde 0,46 % van de totale schuldenlast. X heeft op 27 februari 2018 een schuldregeling aangeboden aan de schuldeisers en een heroverweging aan de weigerende schuldeiser gestuurd op 15 augustus 2018. Daarnaast heeft de schuldhulpverlening op 15 en 19 augustus 2018 en op 14 september 2018 nogmaals de NS verzocht te reageren op de heroverweging. Daarop heeft de NS op 19 september 2018 meegedeeld niet mee te kunnen werken aan het akkoord omdat het reizen zonder geldig vervoersbewijs een strafrechtelijke overtreding is. Ten slotte heeft de NS op 9 november 2018 de schuldhulpverlening het wettelijk kader voor Uitstel van Betaling toegestuurd.

2.3. De schuldregeling houdt — samengevat — in dat X gedurende 36 maanden de afloscapaciteit reserveert. Het aanbod is gebaseerd op een prognose; er zal een hoger bedrag worden gereserveerd voor de schuldeisers op het moment dat het inkomen van schuldenaar stijgt, dan wel zal er een lager bedrag worden gereserveerd op het moment dat het inkomen daalt. Het inkomen is € 1.714,39 per maand en het vrij te laten bedrag is berekend op € 1.293,53. Er zijn geen kosten verbonden aan het minnelijk traject. Er is in het minnelijk traject € 18.488,91 beschikbaar voor de schuldeisers. Na de Wsnp is € 14.672,91 beschikbaar voor de schuldeisers.

2.4. De onder 2.3. bedoelde schuldregeling is door alle schuldeisers aanvaard, behalve door de NS.

2.5. Ingevolge artikel 287a lid 5 Fw kan NS worden bevolen in te stemmen met een door X voorgestelde schuldregeling, indien NS in redelijkheid niet heeft kunnen weigeren haar instemming aan de schuldregeling te verlenen. Daarbij wordt in aanmerking genomen de onevenredigheid tussen het belang dat NS heeft bij de weigering en de belangen van X en/of van de overige schuldeisers bij de totstandkoming van een schuldregeling.

2.6. X heeft belang bij de totstandkoming van de schuldregeling, omdat hij daarmee zijn schulden kan saneren. Bij afwijzing van het verzoek zal hij een beroep doen op de wettelijke schuldsaneringsregeling. X heeft ter zitting nogmaals de hoop geuit dat de rechtbank het verzoek zal toewijzen. Er is immers, na een periode waarin het niet goed met hem ging, weer sprake van een stabiel leven: X heeft thans zelfstandige woonruimte en werkt inmiddels fulltime. Het enige dat X nog achtervolgt uit het verleden zijn de schulden. Gelet op de hoogte van deze schulden in verhouding tot zijn inkomen zal hij niet binnen afzienbare tijd in staat zijn deze volledig te voldoen.

2.7. De schuldhulpverlener heeft ter zitting nogmaals haar verbazing geuit over het feit dat de NS deze boete kennelijk (nog) niet heeft overgedragen aan het CJIB. Vijf andere vergelijkbare boetes zijn wel bij het CJIB terechtgekomen. Het CJIB heeft ten aanzien van deze boetes ingestemd met de voorgestelde schuldregeling. Daar komt bij dat de NS nog de enige weigerende schuldeisers is en haar aandeel in de totale schuldenlast van 0,46% bedraagt. In verband met de, in haar ogen onnodige, extra kosten die Stadsgeldbeheer heeft moeten maken, verzoekt zij de rechtbank tot een kostenveroordeling van € 846,60. Tenslotte heeft de schuldhulpverlening er alle vertrouwen in dat X de minnelijke regeling succesvol zal kunnen afronden. Dit gelet op zijn huidige instelling en de ontwikkeling die hij in korte tijd heeft doorgemaakt.

2.8. NS is niet ter zitting verschenen en heeft geen schriftelijk verweer gevoerd.

### **3. De beoordeling**

3.1. Uitgangspunt is dat het iedere schuldeiser vrij staat om te verlangen dat zijn vordering volledig wordt voldaan. Nu de aangeboden regeling voorziet in een lagere uitkering staat het belang van NS bij weigering van instemming met de schuldregeling vast. De rechtbank stelt allereerst vast dat de vordering van NS een zeer beperkt deel van de totale schuldenlast van X betreft, namelijk 0,49 %.

3.2. Bij de beoordeling van de vraag of NS in redelijkheid tot hun weigering konden komen, moet worden gekeken naar de inhoud van het akkoord. Het akkoord zal in beginsel moeten worden vergeleken met de situatie waarop voor X de wettelijke schuldsaneringsregeling van toepassing wordt, zoals subsidiair gevorderd. Indien wordt uitgegaan van de huidige situatie voor wat betreft het inkomen, biedt het aangeboden akkoord meer voor de schuldeisers dan in een schuldsaneringsregeling. Zo bezien is het aangeboden akkoord voor NS en de overige schuldeisers gunstiger.

3.3. De rechtbank neemt verder de volgende omstandigheden in aanmerking. X en de schuldhulpverlening hebben ter zitting aannemelijk gemaakt dat hij de voorgestelde schuldregeling via het akkoord zonder problemen kan nakomen. De extra waarborgen die een wettelijk traject biedt zijn dan ook niet nodig om het volbrengen van de regeling te waarborgen. Aanvaarding van de schuldregeling zal tot gevolg hebben dat alle schuldeisers minimaal 50,09 % van hun vorderingen tegemoet kunnen zien. Mocht X meer gaan verdienen, dan zal dit tot een hogere uitkering aan de schuldeisers leiden. Indien het verzoek om een gedwongen schuldregeling wordt afgewezen is het zeer aannemelijk dat X zal worden toegelaten tot de schuldsaneringsregeling.

3.4. Gezien het voorgaande kan worden vastgesteld dat de vooruitzichten voor de schuldeisers bij aanvaarding van het akkoord alsnog gunstiger zijn dan bij verwerping daarvan. Gelet hierop heeft NS in redelijkheid niet tot weigering van instemming met deze schuldregeling kunnen komen. Hierbij betreft de rechtbank het

gegeven dat de NS niet op de zitting is verschenen en geen schriftelijk verweer heeft gevoerd. De enkele stelling dat de NS niet mee kan werken aan het akkoord omdat het reizen zonder geldig vervoersbewijs een strafrechtelijke overtreding is, is daartoe niet voldoende. Dit geldt temeer daar de andere boetes vanwege zwart rijden voor het CJIB geen aanleiding hebben gegeven om het aangeboden akkoord af te wijzen. Het verzoek tot vaststelling van een dwangakkoord zal daarom worden toegewezen.

3.5. Uit de parlementaire geschiedenis blijkt dat de kostenveroordeling uit artikel 287a lid 6 Fw een stimulans moet zijn om in het minnelijk traject tot een schuldregeling te komen (vgl. Kamerstukken II, 2004/05, 29 942, nr. 3, p. 18). Uit artikel 285 Fw vloeit voort dat het minnelijk traject moet worden begeleid door het college van burgemeester en wethouders, een gemeentelijke kredietbank of de krachtens de in artikel 48, eerste lid, onderdeel d van de Wet op de consumentenkrediet toegelaten personen. Nu ook de schuldhulpverlening zelf heeft verzocht om een kostenveroordeling vanwege de weigerachtige en onbegrijpelijke houding van de NS ten aanzien van een boete acht de rechtbank het verzoek toewijsbaar zoals verzocht.

3.6. Aangezien het verzoek tot vaststelling van een dwangakkoord wordt toegewezen, komt het verzoek tot toelating tot de schuldsaneringsregeling niet meer aan de orde.

#### **4. De beslissing**

De rechtbank:

- 4.1. beveelt NS klantenservice /bureau nabetalings in te stemmen met de onder 2.3. bedoelde schuldregeling;
- 4.2. veroordeelt NS klantenservice /bureau nabetalings in de kosten van deze procedure, zijnde € 846,60;
- 4.3. wijst het meer of anders verzochte af.

Dit vonnis is gewezen door mr. F.H. Schormans en in het openbaar uitgesproken op 7 februari 2019.